

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžr/148/2016
Identifikačné číslo spisu: 8015200753
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8015200753.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a z členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, zastúpeného: Advokátska kancelária JAKUBČO, spol. s r. o., Mladých budovateľov 2, Banská Bystrica, proti žalovanému: Okresný úrad Medzilaborce, katastrálny odbor, so sídlom Mierová 4, Medzilaborce, za účasti: Gréckokatolícka cirkev, farnosť Krásny Brod, so sídlom Krásny Brod, zastúpená Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom Radlinského č. 1735/29, Dolný Kubín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 18. mája 2015, č. vkladu: V 82/15, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/26/2015-63 z 22. apríla 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/26/2015-63 z 22. apríla 2016 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.
Rozhodnutie krajského súdu

Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 2S/26/2015-63 z 22. apríla 2016 podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného zo dňa 18. mája 2015, č. vkladu: V 82/15. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že ako vyplýva z obsahu administratívneho spisu, mal za preukázané, že cirkev si u žalobcu uplatnila reštitučný nárok v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 161/2005 Z. z. (reštitučného zákona) na vydanie a navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam v k. ú. F. L., zapísaných na LV č. X., pozemok registra C-KN parc. č. XXX/X, lesný pozemok o výmere 2724

m2, ktorý bol vytvorený z pôvodnej parcely C KN č. XXX - lesné pozemky o výmere 304 933 m2 Geometrickým plánom č. 18C/175/2011-5/2013 vypracovaným A. H. H. znalcom.

Z administratívneho spisu ďalej bolo preukázané, že žalobca dohodu o vydaní nehnuteľnosti odmietol uzavrieť a predmetné pozemky ani iným spôsobom nevydal. Následne Gréckokatolícka cirkev, farnosť Krásny Brod si uplatnila svoj nárok na vydanie predmetných pozemkov na Okresnom súde v Humennom v konaní vedenom pod sp. zn. 18C 175/2011, ktorý vydal rozhodnutie dňa 23.10.2014 pod sp. zn. 18C/175/2011-179, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.12.2014 a vykonateľnosť 03.01.2015. Okresný súd v Humennom vo výroku svojho rozhodnutia zaviazal povinnú osobu Lesy SR, štátny podnik k vydaniu nehnuteľnosti v k. ú. F. oprávnenej osobe Gréckokatolíckej cirkvi, farnosť Krásny Brod, a to konkrétne parcelu KN - C č. XXX/X, lesný pozemok o výmere 2724 m2.

Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na judikatúru NS SR, konkrétne na rozsudky NS SR pod sp. zn. 1Sžr 147/2013 zo dňa 23.09.2014, ako aj rozsudok NS SR pod sp. zn. 1Sžr 175/2013 zo dňa 13.01.2015, v ktorom vyslovil NS SR právny názor, ktorým je krajský súd jednoznačne v predmetnom konaní viazaný.

Z uvedených rozsudkov Najvyššieho súdu SR bezpochyby vyplýva, že Okresný úrad Medzilaborce, katastrálny odbor postupoval v súlade so zákonom, keď na základe návrhu Gréckokatolíckej cirkvi, farnosť Krásny Brod, ktorá je v konaní a bola zastúpená v konaní Gréckokatolíckym biskupstvom v Prešove. Z návrhu jednoznačne vyplýva, čoho sa cirkev domáha, a to konkrétne povolenia vkladu do katastra nehnuteľností nachádzajúcej sa v k. ú. F. L., vedenej ako parc. č. C KN XXX/X, lesný pozemok o výmere 2724 m2 podľa reštitučného zákona v spojení s právoplatným rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 18C 147/2011-179 z 23.10.2014, ktorý návrh v zmysle § 31 katastrálneho zákona preskúmal a správne dospel k záveru, že Dohoda o vydaní veci obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti, pričom absentujúci prejav vôle, a to podpis žalovaného, ktorý bol s poukazom na ustanovenie § 161 ods. 3 OSP nahradený výrokom právoplatného rozsudku Okresného súdu Humenné, ktorý bol k návrhu pripojený.

Krajský súd v súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu SR, ktorý je vyslovený vo vyššie citovaných rozsudkoch, poukázal na dikciu ustanovenia § 161 ods. 3 OSP, kde je rozsudok identifikovaný slovným spojením „ukladajúci vyhlásenie vôle“ a nie „nahradzujúci vyhlásenie vôle“.

Výrok rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 18C/147/2011 zo dňa 23.10.2014 ukladá žalovanému v tomto prípade Lesom SR, štátnemu podniku so sídlom v Banskej Bystrici povinnosť vydať nehnuteľnosti, a to spôsobom uvedeným vo výroku, t. j. uzavretím dohody, ktorá je identifikovaná vo výroku tohto rozsudku. Nakoľko povinný - Lesy SR do právoplatnosti rozsudku tak nevykonal, právoplatnosťou rozsudku došlo v zmysle § 161 ods. 3 OSP k nahradeniu vôle s obsahom, ktorý je uvedený vo výroku rozsudku Okresného súdu Humenné.

Krajský súd citoval z rozsudku NS SR záver, v zmysle ktorého poukazuje NS SR na účel okruhu reštitučných predpisov a tým je vo všeobecnosti odstránenie, alebo aspoň zmiernenie následkov niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo voči postihnutým osobám v období neslobody zo strany štátu. Poškodenou bola v predmetnej právnej veci cirkev, ktorá postupovala v súlade s ustanoveniami reštitučného zákona a vyzvala žalobcu ako povinnú osobu s poukazom na obsah ustanovenia § 4 a § 5 ods. 1 a 2 reštitučného zákona k vydaniu odňatých nehnuteľností, ktorý jej výzvu ignoroval, a preto sa následne obrátila cirkev na Okresný súd Humenné podľa § 5 ods. 3 reštitučného zákona, ktorý jej právoplatným rozsudkom dal za pravdu a uložil žalobcovi povinnosť, ktorú tento opätovne nerešpektoval.

Na základe vyššie uvedených skutočností, ako aj s poukazom na právny záver NS SR, ktorý je uvedený v citovaných rozsudkoch, krajský súd dospel k záveru, že žalovaný Okresný úrad Medzilaborce, katastrálny odbor konal v súlade so zákonom, keď vydal rozhodnutie zo dňa 18.05.2015 pod č. vkladu: V 82/15, ktorým povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v k. ú. F. L., LV č. X,

pozemok registra C KN parc. č. XXX/X, lesný pozemok o výmere 2724 m² v prospech Gréckokatolíckej cirkvi Krásny Brod v podiele 1/1 na základe Dohody o navrátení vlastníctva uzavretej v zmysle zákona č. 161/2005 Z. z.

II.

Odvolanie žalobcu

Žalobca podal prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote proti rozsudku krajského súdu odvolanie, v ktorom sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si žalobca uplatnil trovy konania.

V odvolaní žalobca uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 20.07.2015 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu konania žalovaného v súvislosti s povolením vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v prospech Gréckokatolíckej cirkvi, farnosť Krásny Brod, Krásny Brod 32, IČO: 31 993 079 podľa rozhodnutia vydaného dňa 18.05.2015 pod V 82/15, a to na základe Dohody o navrátení vlastníctva uzavretej v zmysle zákona č. 161/2005 Z. z. uzavretej medzi účastníkmi Gréckokatolícka cirkev, IČO: 31993079, Krásny Brod 32, 068 01 Krásny Brod ako nadobúdateľ a SR - Lesy Slovenskej republiky, š. p., IČO: 36 038 351, Námestie SNP 8, 975 66 Banská Bystrica ako prevodca, pričom poukazoval na absolútnu neplatnosť preloženej dohody, ktorú nikdy ako strana, prevodcu nepodpísal, neexistenciu cirkevného subjektu uvádzaného v rozhodnutí V 82/15 a nemožnosť kvalifikovania rozsudku súdu s petítom „povinný vydať nehnuteľnosť“ s petítom o nahradení prejavu vôle „povinnosť uzavrieť dohodu o vydaní vecí“ ako rovnocennými rozhodnutiami s právnymi dôsledkami ich záväznosti podľa § 161 ods. 3 OSP.

Prvostupňový súd žalobu zamietol s tým, že považoval postup žalovaného v súlade so zákonom, výslovne uvádzajúc, že výrok rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 18C/147/2011 zo dňa 23.10.2014 ukladá žalovanému v tomto prípade Lesom SR, štátnemu podniku so sídlom v Banskej Bystrici povinnosť vydať nehnuteľnosti, a to spôsobom uvedeným vo výroku, t. j. uzavretím dohody, ktorá je identifikovaná vo výroku tohto rozsudku. Nakoľko povinný Lesy SR do právoplatnosti rozsudku tak nevykonali, právoplatnosťou rozsudku došlo v zmysle § 161 ods. 3 OSP k nahradeniu prejavu vôle s obsahom, ktorý je uvedený vo výroku rozsudku Okresného súdu Humenné.

Žalobca v tejto súvislosti poukázal na skutočné znenie petitu rozsudku OS Humenné v konaní vedenom pod č. k. 18C 175/2011-179 zo dňa 23.10.2014, na ktorý odkazuje katastru predložená Dohoda o navrátení vlastníctva zo dňa 10.02.2015, a to: „Súd určuje, že žalovaný (Lesy SR, š. p. Banská Bystrica, IČO: 36038351, Námestie SNP č. 8, Banská Bystrica) je povinný vydať žalobkyni (Gréckokatolícka cirkev, farnosť Krásny Brod, IČO: 31993079) parcelu CKN XXX/X, lesný pozemok o výmere 2724 m² v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.“ T. j. petit súdneho rozhodnutia, na ktorý sa odvoláva znenie Dohody o navrátení vlastníctva zo dňa 10.02.2015 a ktorý cituje prvostupňový súd, nie je totožný, nakoľko súd neurčuje povinnému uzatvoriť dohodu o vydaní nehnuteľných vecí podľa § 5 ods. 2 z. č. 161/2005 Z. z., výrok rozsudku nemá ani odkaz na pripojené písomné vyhotovenie dohody, ktorá sa tak stáva súčasťou výroku o nahradení prejavu vôle (R 53/1991) a z výroku rozsudku ani nevyplýva, že by v čase konania existovala Dohoda o vydaní nehnuteľných vecí podľa § 5 ods. 2 z. č. 161/2005 Z. z., obsahové znenie dohody bolo vyhotovené cirkvou až po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej rozhodnutím na vydanie pozemku (rozsudok OS Humenné č. k. 18C/175/2011 nadobudol právoplatnosť 17.12.2014 a vykonateľnosť 03.01.2015).

Pokiaľ sa prvostupňový súd pri svojom právnom zhodnutí veci odvoláva na viazanosť súdu právnym názorom vysloveným v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžr 147/2013 zo dňa 23.09.2014 a 1Sžr 175/2013 zo dňa 13.01.2015, žalobca opätovne namieta, že nie rozsudok OS Humenné, ktorý vzišiel z reštitučného sporu pod č. k. 18C 175/2011, je právnym titulom povolenia vkladu vlastníckeho práva podľa rozhodnutia žalovaného sp. zn. V 82/15 zo dňa 18.05.2015, ale iný právny úkon, a to Dohoda o navrátení vlastníctva zo dňa 10.02.2015, ktorú kataster uznal za vkladu-schopnú listinu na

prevod vlastníckeho práva, t. j. pokiaľ by bolo možné považovať rozsudok OS Humenné 18C 75/2011 z o dňa 23.10.2014 za rozhodnutie nahradzujúce prejav vôle povinného o uzavretí dohody, tak postačovalo, aby bol samotný rozsudok použitý ako vkladu-schopná listina. Žalobca uvádzané namietal vo svojej žalobe, prvostupňový súd sa však s uvádzaným nevysporiadal.

Žalobca ďalej namietal zmätočnosť samotného rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva, ktoré pri uvádzaní označenia nadobúdateľa predmetnej nehnuteľnosti je v rozpore s údajmi o registrácii tohoto subjektu, ako aj v rozpore s údajmi, uvádzanými v samotnej dohode predloženej cirkvou - rozhodnutie priznáva vlastnícke právo k subjektu, označeného pod názvom „Gréckokatolícka cirkev, IČO 31993079, Krásny Brod 32, 06801 Krásny Brod“, správne má ísť o nadobúdateľa Gréckokatolícka cirkev, farnosť Krásny Brod, so sídlom v Krásnom Brode č. 32. Uvádzaná farnosť je samostatným cirkevným, ale i svetským subjektom, odlišným od iného samostatného cirkevného subjektu, ktorým je Gréckokatolícka cirkev.

Zmätočným robí rozhodnutie žalovaného aj ďalšia skutočnosť, a to označenie prevodcu ako účastníka Dohody o navrátení vlastníka pod názvom „SR-Lesy Slovenskej republiky, š.p.“. Predmetná Dohoda, na základe ktorej kataster povolil vklad vlastníckeho práva, nemá účastníka konania Slovenskú republiku zastúpenú štátnym podnikom LESY Slovenskej republiky a takýto účastník nebol ani účastníkom súdneho sporu pred OS Humenné č. k. 18C 175/2011 na strane povinnej, resp. žalovanej.

Prvostupňový súd sa nevysporiadal s námietkou žalobcu o absolútnej neplatnosti Dohody o navrátení vlastníctva zo dňa 10.02.2015, ktorú uznal žalovaný ako vkladu schopnú listinu na prevod vlastníckeho práva, žalobca naďalej tvrdil, že predmetná Dohoda nie je spôsobilou listinou k prevodu vlastníckeho práva, nakoľko Dohoda nie je podpísaná jedným z jej účastníkov, tak ako to vyžadujú právne predpisy, nakoľko podľa ustanovenia § 3 ods. 1 prvá veta zákona o správnom konaní v spojení s § 22 ods. 5 katastrálneho zákona, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, rozhodnutie musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti (§ 46 správneho poriadku). Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou. Podľa § 31 ods. 1 katastrálneho konania kataster preskúma zmluvu predloženú na vkladové konanie z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s predmetom zmluvy, či sú prejavy účastníkov dostatočne určité a zrozumiteľné, či ich zmluvná voľnosť nie je obmedzená, či zmluva neodporuje zákonu, zákon neobchádza alebo sa neprieči dobrým mravom. Spôsobilosť zmlúv, verejných listín a iných listín na zápis do katastra nehnuteľností je upravená v § 42 katastrálneho zákona, ktorý v ods. 3 upravuje, že podpis prevodcu na zmluve musí byť osvedčený podľa osobitných predpisov. Podľa § 37 Občianskeho zákonníka právny úkon musí byť urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný, t. j. predložená Dohoda o navrátení vlastníctva zo dňa 10.02.2015, nepodpísaná jedným z jej účastníkov, nevyjadruje žiadnym spôsobom vôľu jedného z účastníkov dohodu uzavrieť, a teda nespĺňa zákonom požadované náležitosti, v dôsledku čoho je možné ju označiť za absolútne neplatný právny úkon, z ktorého nemôžu následne vzniknúť platné právne vzťahy.

Žalovaný bol povinný postupovať podľa ustanovenia § 31a písm. c) katastrálneho zákona, konanie o návrhu na vklad prerušiť a vyzvať účastníkov na odstránenie uvádzaného nedostatku s určením primeranej lehoty, a ak vyzvaný účastník v určenej lehote nedostatky neodstránil mal žalovaný postupovať podľa ustanovenia § 31b písm. f) katastrálneho zákona a konanie o návrhu na vklad zastaviť.

Úlohou súdu v konaní o žalobách proti rozhodnutiam a postupu správnych orgánov podľa § 247 a nasl. OSP je predovšetkým preskúmať, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, či vychádza zo zisteného skutkového stavu a či tento zistený skutkový stav je dostatočný pre posúdenie veci, či je rozhodnutie preskúmateľné z hľadiska odôvodnenia skutkového a právneho stavu, prípadne či bol dodržaný zákonný postup pre vydanie rozhodnutia.

Z obsahu napadnutého rozhodnutia žalovaného nie je zrejmé, na základe akých skutočností a akú správnu úvahu použil, keď dospel k záveru, že predložená Dohoda o navrátení vlastníctva, naviac

nepodpísaná jedným z účastníkov, je vkladu schopnou listinou.

Žalovaný nedisponoval „zhodnými“ písomnými prejavmi účastníkov vkladového konania V 82/15, takými, na základe ktorých by bolo možné dovodiť súhlasný, určitý a zrozumiteľný prejav vôle uzatvoriť Dohodu o navrátení vlastníctva, smerujúcu k prevodu vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti. Ak vydal rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva bez odôvodnenia v prípade, ak zo strany jedného z účastníkov nemá potvrdený súhlasný prejav vôle určitým a zrozumiteľným spôsobom a nie je možné konštatovať, že sa pri vkladovom konaní vyhovuje všetkým účastníkom v celom rozsahu a nie je potrebné, aby rozhodnutie obsahovalo aj odôvodnenie.

S uvádzaným právnym názorom sa už KS v Prešove stotožnil vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5S 33/2013 zo dňa 18. júna 2014, ktoré potvrdil Najvyšší súd SR svojím rozsudkom zo dňa 9. novembra 2015, sp. zn. 1Sžr/107/2014.

S poukazom na uvádzané žalobca namietal, že rozsudok krajského súdu vykazuje vady, ktoré ho robia nepreskúmateľným, právne vec neposúdil v súlade s platnou právnou úpravou a vec rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci.

III.

Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním z 27.06.2016, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Vo svojom vyjadrení žalovaný uviedol, že Gréckokatolícka cirkev, farnosť Krásny Brod, zastúpená Gréckokatolíckym biskupstvom v Prešove, sa ako oprávnená nemohla domôcť zápisu svojho práva do katastra nehnuteľností, keďže povinný LESY Slovenskej republiky, š. p., Banská Bystrica neboli ochotní primerane spolupracovať, tak ako bolo uvedené v rozsudku Okresného súdu v Humennom č. 18C/175/2011 zo dňa 23.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 17.12.2014, podľa ktorého súd určil, že žalovaný LESY Slovenskej republiky, š. p., Banská Bystrica je povinný vydať žalobkyni Gréckokatolícka cirkev, farnosť Krásny Brod parcelu CKN č. XXX/X - lesný pozemok o výmere 2724 m² v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný dňa 19.02.2015 obdržal od Gréckokatolíckej cirkvi, farnosť Krásny Brod, zastúpenej Gréckokatolíckym biskupstvom v Prešove Dohodu o navrátení vlastníctva. Katastrálny odbor preštudoval všetky dostupné materiály a vklad povolil dňa 18.05.2015 pod č. V 82/15, čo bolo aj v súlade s judikatmi vydanými NS SR pod sp. zn. 1Sžr 147/2013 a 1Sžr 175/2013.

IV.

Vyjadrenie účastníka konania k odvolaniu žalobcu

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril podaním z 21.06.2016 účastník konania, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Zároveň si uplatnil trovy konania.

Vo svojom vyjadrení účastník konania uviedol, že odvolanie žalobcu je nedôvodné, rozsudok krajského súdu je potrebné považovať za spravodlivý a v súlade s ustálenou judikatúrou, vydanou Najvyšším súdom SR pod sp. zn. 1Sžr 147/2013 a 1Sžr 175/2013, kde je jasné stanovené a súdom argumentačne podložené, že postup, zvolený tak cirkvami pri uplatňovaní nárokov podľa zákona č. 161/2005 Z. z., ako aj rozhodnutia okresných úradov resp. pôvodných správ katastra o povolení vkladu dohôd o vydaní bez podpisov povinnej osoby boli v súlade so zákonom a že samotné rozsudky o povinnosti vydať nehnuteľnosti v občiansko-súdnych konaniach podľa zákona č. 161/2005 Z. z. nahrádzajú prejav vôle povinnej osoby vo vzťahu k povinnosti podpísania takejto dohody. Z toho dôvodu sú námietky predložené žalobcom irelevantné a nemajú právny základ.

V.

Právny názor odvolacieho súdu

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 SSP preskúmal rozhodnutie krajského súdu a postup, ktorý popredchádzal jeho vydaniu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v žalobcom podanom odvolaní podľa § 212 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 SSP a postupom podľa § 250ja ods. 2 OSP v spojení s § 492 ods. 2 SSP bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle odvolacieho súdu (www.nsud.sk), dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb a fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb.

Odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti OSP (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobkyňa namietala nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj predložený administratívny spis žalovaného, odvolací súd mal preukázané, že u žalobcu si uplatnila cirkev reštitučný nárok, podľa ustanovení reštitučného zákona (zákona č. 161/2005 Z. z.) o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a o prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam (ďalej len „zákon č. 161/2005 Z. z.“), na vydanie nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. F., a to pozemku registra „C“ CKN parcela č. XXX/X, lesný pozemok o výmere 2724 m², vytvorený z pôvodnej CKN parcely č. XXX - lesné pozemky o výmere 302 209 m², geometrickým plánom č. 18C/175/2011-5/2013 A. H. H. znalcom (ďalej len „predmetný pozemok“, „pozemok“). Žalobca ako povinná osoba Dohodu o vydaní nehnuteľností podľa § 5 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z. z. na predmetný pozemok odmietol uzavrieť a

pozemok cirkvi nevydal. Z tohto dôvodu si cirkev uplatnila právo súdnou cestou a v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Humenné v konaní sp. zn. 18C/175/2011, rozsudkom zo dňa 23. októbra 2014 civilný súd rozhodol, že žalobca (v rozsudku Okresného súdu Humenné označený ako žalovaný) predmetný pozemok je povinný vydať Gréckokatolíckej cirkvi, farnosť Krásny Brod, do 15 dní právoplatnosti rozsudku.

Následne žalovaný napadnutým rozhodnutím V 82/15 zo dňa 18.05.2015 vyhovel cirkvi na vklad vlastníckeho práva z titulu Dohody o vydaní nehnuteľnosti veci zo dňa 10.02.2015 (ďalej len „Dohoda“) a vklad vlastníckeho práva k predmetnému pozemku v prospech cirkvi povolil.

Z vyjadrenia žalovaného vyplynulo, že vzhľadom na úspech cirkvi v občianskoprávnom konaní, vedenom na Okresnom súde Humenné, v ktorom bola uložená žalobcovi povinnosť vydať a navrátiť oprávnenej osobe (cirkvi) vlastníctvo k predmetnému pozemku, žalovaný povolil, napadnutým rozhodnutím žalovaného, vklad vlastníckeho práva k predmetnému pozemku, z titulu dohody o vydaní veci tým, že podľa § 161 ods. 3 OSP prejav vôle žalobcu považoval za nahradený výrokom právoplatného rozsudku, vydaného v konaní Okresného súdu Humenné sp. zn. 18C/175/2011.

Podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

V zmysle čl. 1 ods. 1 prvá veta ústavy je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát. Základnou premisou materiálneho právneho štátu prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, ako aj každý jednotlivec musí konať tak, ako určuje právny poriadok. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu prezentoval v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasťou okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodiť z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôraz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorými boli priznané (ÚS 17/1999, nález z 22. septembra 1999. Zbierka náleзов a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365; zhodne I. ÚS 44/1999, nález z 13. októbra 1999. Zbierka náleзов a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382, I. ÚS 10/98).“ (I. ÚS 54/02 nález z 13. novembra 2002. Zbierka náleзов a uznesení Ústavného súdu SR 2002 - II. polrok, s. 750).

Z uvedeného vyplýva, že pre zabezpečenie materiálneho právneho štátu je povinnosťou mocenských orgánov štátu konať a rozhodovať v súlade so zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože diktácia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právnymi záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

Správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverené právomoci a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe, či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu, ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi.

Podľa § 31 ods. 1, 3, 4, 5 katastrálneho zákona okresný úrad preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada okresný úrad aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

Ak sú podmienky na vklad splnené, okresný úrad vklad povolí; inak návrh zamietne.

Rozhodnutie, ktorým sa vklad povoľuje, obsahuje a) názov okresného úradu, ktorý rozhodol o vklade, b) číslo vkladu, c) označenie účastníkov konania, d) označenie právneho úkonu a nehnuteľností, ktorých sa právny úkon týka, e) deň, keď okresný úrad rozhodol o vklade, f) deň, keď nastali právne účinky vkladu, g) meno, priezvisko a podpis osoby, ktorá vklad povolila, h) odtlačok okrúhlej pečiatky okresného úradu.

Rozhodnutie o povolení vkladu nadobúda právoplatnosť dňom vydania rozhodnutia. Proti rozhodnutiu, ktorým sa vklad povoľuje, nemožno podať odvolanie, návrh na obnovu konania a ani ho nemožno preskúmať mimo odvolacieho konania.

Podľa § 1 zákona č. 161/2005 Z. z. tento zákon upravuje navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam, ktoré nebolo vydané podľa osobitného predpisu a prechod vlastníctva k niektorým nehnuteľným veciam.

Podľa § 2 ods. 1, 2 zákona č. 161/2005 Z. z. vlastnícke právo sa vracia k nehnuteľným veciam, ktoré tvoria a) poľnohospodársku pôdu, 2) b) hospodárske budovy a iné stavby patriace k pôvodnej hospodárskej usadlosti, c) lesný pôdny fond, 3) hospodárske stavby a ostatné stavby súvisiace s ním, d) podiely spoločnej nehnuteľnosti.

Právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam podľa odseku 1 môže uplatniť oprávnená osoba, ktorou je registrovaná cirkev a náboženská spoločnosť so sídlom na území Slovenskej republiky vrátane ich útvarov, ktoré majú právnu subjektivitu, ktorých nehnuteľná vec prešla do vlastníctva štátu, obce v období od 8. mája 1945, židovským náboženským obciam od 2. novembra 1938 do 1. januára 1990 spôsobom uvedeným v § 3.

Podľa § 5 ods. 1, 2, 3 zákona č. 161/2005 Z. z. právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam môže uplatniť oprávnená osoba písomnou výzvou voči povinnej osobe do 30. apríla 2006, ak v tejto lehote preukáže skutočnosť podľa § 3. Neuplatnením práva v tejto lehote právo zaniká.

Povinná osoba uzavrie s oprávnenou osobou do 60 dní od doručenia písomnej výzvy dohodu o vydaní nehnuteľnej veci. Ak k prechodu vlastníctva bude potrebné vykonať úkony podľa osobitného predpisu, začína plynúť táto lehota po vykonaní týchto úkonov.

Ak povinná osoba nevyhoví písomnej výzve podľa odseku 2 alebo ak jej sídlo nie je známe, môže

oprávnená osoba uplatniť svoje nároky na súde v lehote 12 mesiacov od doručenia písomnej výzvy, inak právo zaniká.

Predpokladom povolenia vkladu práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností na základe zmluvného právneho úkonu alebo iného právneho úkonu zákonom predpokladaného je splnenie zákonných podmienok ustanovených v § 31 ods. 1 katastrálneho zákona. Pri rozhodovaní o povolení vkladu príslušný správny orgán prihliada aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu, a v rámci tohto prieskumu posudzuje súlad zmluvného dojednania účastníkmi zmluvného záväzku so zákonom.

Z uvedeného vyplýva, že zákonodarca zveril do právomoci okresného úradu ako orgánu štátnej správy na úseku katastra v konaní o povolení vkladu práva viažuceho sa k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností na základe zmluvného právneho úkonu alebo iného právneho úkonu zákonom predpokladaného okrem splnenia ďalších zákonných podmienok skúmať aj jej súlad so zákonom. Povinnosťou okresného úradu v konaní o povolení vkladu je v zmysle ustanovenia § 3 správneho poriadku v spojení s § 22 ods. 5 katastrálneho zákona postupovať v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ako aj ďalšími právnymi predpismi, v danom prípade s ustanoveniami zákona č. 161/2005 Z. z., ktoré sa vzťahujú na posúdenie právneho úkonu zakladajúceho vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností účastníkov konania.

Katastrálny zákon v právnej norme § 4 ods. 1 ustanovuje, že práva k nehnuteľnostiam sa do katastra zapisujú vkladom práv k nehnuteľnostiam do katastra.

Inštitút vkladu je založený na základe konštitutívnosti, čo znamená, že zmluvné vecné práva k nehnuteľnostiam vznikajú, menia sa a zanikajú vkladom do katastra.

Okresný úrad je ako orgán štátnej správy súčasťou výkonnej moci štátu a je v jeho kompetencii rozhodovať, či sú splnené podmienky na povolenie zápisu práv k nehnuteľnostiam do katastra. Vkladové konanie ako návrhové správne konanie sa začína na návrh účastníka konania. V priebehu vkladového konania správny orgán posudzuje podstatné náležitosti príslušného zmluvného typu, a to z hľadiska kritérií, ktoré sú uvedené v ustanovení § 31 ods. 1 a 2 katastrálneho zákona a predmetnú zmluvu posudzuje aj v intenciách ustanovení právneho predpisu viažuceho sa k posudzovanému zmluvnému záväzku jeho účastníkov. To znamená, že vkladové konanie predstavuje rozhodovací procesný postup, pri ktorom správny orgán na základe predložených písomných podkladov podľa § 31 katastrálneho zákona posudzuje všetky skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Výsledkom tohto rozhodovacieho procesného postupu je rozhodnutie o povolení vkladu alebo rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad, pokiaľ správny orgán zistí, že právny úkon predložený s návrhom na vklad práva do katastra nehnuteľností s príslušnými listinami nie je v súlade so zákonom, resp. mu odporuje.

Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy odvolací súd po vykonaní súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného pri aplikácii zákonnej úpravy katastrálneho zákona v spojení s právnou úpravou zákona č. 161/2005 Z. z. dospel k záveru, že žalobné námietky žalobcu neboli spôsobilé zvrátiť správnosť a zákonnosť preskúmaného správneho rozhodnutia.

Posudzujúc predmetný zmluvný záväzok jeho účastníkov v spojení s predloženými prílohami v zmysle § 31 ods. 1 katastrálneho zákona v spojení s § 3 ods. 1 správneho poriadku a v spojení s ustanoveniami zákona č. 161/2005 Z. z. odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade žalovaný dospel k správne záveru, že predmetný zmluvný záväzok je vkladu schopný, pretože uloženie povinnosti povinnej osobe - v danej veci žalobcovi, súdnym rozhodnutím v zmysle zákonnej úpravy ustanovenej v zákone č. 161/2005 Z. z. vydať žiadané nehnuteľnosti oprávnenej osobe - účastník konania, implicitne nahrádza súhlas povinnej osoby s vydaním požadovanej veci a osvedčuje náhradným spôsobom jej vôľu aj takto konať.

Z uvedených dôvodov podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný v preskúmanej veci postupoval v

intenciách citovaných právnych noriem katastrálneho zákona v spojení so zákonnou úpravou ustanovenou v zákone č. 161/2005 Z. z., vo veci náležite zistil skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver, a preto jeho rozhodnutie je treba považovať za súladné so zákonom.

Odvolací súd v preskúmanej veci zistil, že žalovaný a účastník konania vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukazuje na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v obdobnej veci - v právnej veci žalobcu: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, Námestie SNP 8, Banská Bystrica, proti žalovanému: Okresný úrad Komárno, (pôvodne: Správa katastra Komárno), za účasti: Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. V 1945/11 zo dňa 07.07.2011, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/142/2011-155 zo dňa 02.07.2013, rozhodol rozsudkom sp. zn. 1Sžr/147/2013 z 23.09.2014 tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 220 OSP v spojení § 250ja ods. 3 posledná veta OSP zmenil tak, že žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol (§ 250j ods. 1 OSP). Najvyšší súd v uvedenej veci dospel k záveru, že neboli dané dôvody pre zrušenie správneho rozhodnutia, ktoré bolo vydané v súlade so zákonom. Najvyšší súd v odôvodnení uvedeného rozhodnutia citujúc právnu úpravu ustanovenú v katastrálnom zákone a v zákone č. 161/2005 Z. z. okrem iného konštatuje:

„Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, vyplynulo, že správa katastra rozhodnutím č. V 1945/11 zo dňa 07.07.2011 vyhovelá návrhu cirkvi a povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k vyššie špecifikovaným nehnuteľnostiam v k.ú. P. v prospech cirkvi na základe dohody o vydaní veci zo dňa 18.05.2011.

Z vyjadrenia správy katastra vyplynulo, že vzhľadom k úspechu cirkvi v občianskoprávnom konaní vedenom na Okresnom súde v Komárne a Krajskom súde v Nitre, v ktorom bola žalobcovi uložená povinnosť vydať a navrátiť oprávnenej osobe (teda cirkvi) vlastníctvo k uvedeným nehnuteľnostiam, povolil vklad vlastníckeho práva z titulu dohody o vydaní veci s tým, že v zmysle § 161 ods. 3 OSP prejav vôle žalobcu považoval za nahradený práve výrokom právoplatného občianskoprávneho rozsudku.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom žalovaného v tom, že pre povolenie vkladu boli splnené podmienky v zmysle katastrálneho zákona.

Cirkev si uplatnila reštitučný nárok na navrátenie nehnuteľností v zmysle ustanovení reštitučného zákona. Nakoľko žalobca s ňou odmietol uzavrieť dohodu o vydaní vecí, obrátila sa cirkev na súd, ktorý uložil žalobcovi povinnosť vydať cirkvi tam uvedené nehnuteľnosti a navrátiť jej vlastníctvo. Žalobca ako povinná osoba právoplatný rozsudok Okresného súdu Komárno v spojení s odvolacím rozsudkom Krajského súdu v Nitre nerešpektovala.

Odvolací súd dal za pravdu žalovanému ako aj cirkvi v tom, že právoplatným rozsudkom Okresný súd Komárno uložil žalobcovi (v reštitučnom konaní povinnej osobe v zmysle § 4 reštitučného zákona) povinnosť vydať nehnuteľnosti a navrátiť vlastníctvo k nim cirkvi ako osobe oprávnenej, teda uložil žalobcovi povinnosť vyhlásiť vôľu určitým spôsobom. Nakoľko žalobca uvedenú povinnosť nerešpektoval, dohodu s cirkvou neuzavrel, ani iným spôsobom nespĺnil právoplatne mu uloženú povinnosť, nastala ex lege zákonná fikcia, v zmysle ktorej právoplatný rozsudok Okresného súdu Komárno ukladajúci žalobcovi povinnosť prejavíť svoju vôľu (teda vydať nehnuteľnosti), nahradil vôľu povinnej osoby (žalobcu) a súčasne aj druhej zmluvnej strany v dohode o vydaní veci.

Následne správa katastra postupovala správne, keď na základe návrhu cirkvi, z ktorého bolo jednoznačne zrejmé, čoho sa cirkev domáhala - a síce povolenia vkladu k tam špecifikovaným nehnuteľnostiam z titulu dohody o vydaní veci zo dňa 18.05.2011 podľa reštitučného zákona v spojení s právoplatným rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 8C 159/06-552 - návrh a jeho prílohy v zmysle § 31 katastrálneho zákona preskúmala a dospela k záveru, že dohoda o vydaní veci obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti, pričom absentujúci prejav vôle a podpis žalobcu bol s poukazom na § 161 ods. 3 OSP nahradený výrokom právoplatného rozsudku Okresného súdu

Komárno, ktorý bol k návrhu pripojený.

K vyššie uvedenému odvolací súd poukazuje aj na skoršiu judikatúru Najvyššieho súdu SR (rozsudok sp. zn. 3SžoKS/16/2006), v zmysle ktorej rozsudok súdu vydaný v občianskoprávnom konaní ukladajúci odporcovi povinnosť vyhlásiť vôľu spôsobom uvedeným vo výroku (t. j. povinnosť uzatvoriť kúpnu zmluvu identifikovanú vo výroku), je rozsudkom ukladajúcim vyhlásenie vôle podľa § 161 ods. 3 OSP. Najvyšší súd v odôvodnení tohto rozsudku konštatoval, že „...podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou. Požiadavka na ústavne konformný výklad zákonov priamo ovplyvňuje zisťovanie obsahu jednotlivých zákonných ustanovení z dikcie a ich aplikáciu na daný skutkový stav a zabezpečuje, že výklad normatívnych ustanovení zákona nevedie k absurdným záverom, alebo záverom v rozpore s ústavnými princípmi.

Podľa § 161 ods. 2 OSP ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť.

Podľa § 161 ods. 3 OSP právoplatné rozsudky ukladajúce vyhlásenie vôle nahrádzujú toto vyhlásenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa vo svetle vyššie uvedeného nemohol stotožniť s názorom súdu prvého stupňa v tom, že správa katastra nepostupovala správne a v súlade so zákonom, keď povolila vklad vlastníckeho práva titulom dohody, v ktorej absentoval podpis žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na záver poukazuje na účel okruhu reštitučných predpisov a tým je vo všeobecnosti odstránenie alebo aspoň zmiernenie následkov niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo voči postihnutým osobám v období neslobody zo strany štátu. Poškodenou bola v predmetnej právnej veci cirkev, ktorá postupovala v súlade s ustanoveniami reštitučného zákona a vyzvala žalobcu ako povinnú osobu (§ 4 a § 5 ods. 1 a 2 reštitučného zákona) k vydaniu odňatých nehnuteľností, ktorý jej výzvu ignoroval, následne sa obrátila na Okresný súd Komárno i Krajský súd v Nitre (§ 5 ods. 3 reštitučného zákona), ktorý jej právoplatným rozsudkom dali za pravdu a uložili žalobcovi povinnosť, ktorú tento opätovne nerešpektoval. Nakoľko vykonanie záznamu do katastra nehnuteľností titulom uvedených civilných rozsudkov bolo na základe protestu prokurátora zrušené ako nezákonné s tým, že tieto rozsudky uložili povinnosť vydať nehnuteľnosti, no neurčovali vlastnícke právo k nim, neostávalo cirkvi žiadne iné riešenie, ako sa domáhať svojich práv, len to, ktoré zvolila, ktoré následne aplikovala správa katastra a ktoré je aj podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na vyššie uvedené súladné so zákonom aj s judikatúrou.“

Žalobca tvrdil, že z preskúmaného rozhodnutia nevyplýva, z akého právneho základu žalovaný vychádzal pri povolení vkladu vlastníckeho práva v prospech účastníka konania a aké správne úvahy ho k rozhodnutiu viedli. Zdôraznil, že rozhodnutie žalovaného o povolení vkladu vlastníckeho práva v prospech účastníka sa vôbec nezmiňuje o tom, že by jeho podkladom malo byť súdne rozhodnutie. Vyslovil názor, že pri individuálnom správnom akte je potrebné *expressis verbis* uviesť zákonné dôvody jeho vydania a náležite vysvetliť právne aj faktické okolnosti jeho prijatia, a to minimálne v tých prípadoch, keď majú zasiahnuť do sféry tohto subjektu, ktorý nedal podnet na iniciovanie správneho konania. V danej súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžr/107/2014 z 09.11.2015.

Vychádzajúc z obsahu žaloby je zrejmé, že žalobca v žalobe nevzniesol námietku nezákonnosti rozhodnutia žalovaného pre nedostatok dôvodov, na základe ktorých ustálil svoj právny záver, na základe ktorého v preskúmanej veci vydal rozhodnutie o povolení vkladu v prospech účastníka konania.

Žalobca v žalobe namietal, že rozhodnutie žalovaného nevychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a bolo vydané v rozpore so zákonom, nakoľko žalovaný povolil vklad vlastníckeho práva na základe listiny, ktorá nie je vkladu schopnou listinou podľa § 31 ods. 1 katastrálneho zákona, predmetná

listina nie je podpísaná konajúcou osobou, čo je v rozpore s § 40 ods. 3 OZ, dohoda sa vo svojom obsahu odvoláva na súdne rozhodnutie, ktoré nie je rozhodnutím nahradzujúcim prejav vôle na uzavretie dohody na vydanie veci. Žalobca ďalej namietal, že rozhodnutie žalovaného vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádza rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisu a v konaní žalovaného bola zistená taká vada, ktorá spôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Žalobca námietku nezákonnosti rozhodnutia pre vadu konania nijak nešpecifikoval.

Vzhľadom k tomu, že súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach, podanej v zákonnej lehote v zmysle § 250b ods. 1 OSP a v zmysle § 250h ods. 1 OSP ich rozsah je možné rozšíriť len v lehote podľa § 250b OSP, odvolací súd na námietku žalobcu vznesenú vo vyjadrení k odvolaniu účastníka konania nemohol prihliadať, keďže bola vznesená po uplynutí lehoty podľa § 250b ods. 1 OSP.

Odvolací súd posudzoval zákonnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa aj z pohľadu názoru najvyššieho súdu vysloveného v jeho rozhodnutí sp. zn. 1Sžr/107/2014 z 09.11.2015.

Uvedeným rozhodnutím najvyšší súd rozhodol v právnej veci žalobcu: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica, proti žalovanému: Okresný úrad Sabinov, Ul. 17. novembra č. 2, Sabinov, za účasti: Gréckokatolícka cirkev, farnosť Milpoš, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Správy katastra Sabinov č. V 497/13 zo dňa 30. mája 2013, o odvolaní žalovaného a zúčastnenej osoby proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 18. júna 2014, č. k. 5S/33/2013-50, tak, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove potvrdil. Krajský súd v Prešove uvedeným rozhodnutím podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP rozhodnutie Správy katastra Sabinov č. V 497/13 z 30. mája 2013, ktorým správa katastra povolila vklad vlastníckeho práva v prospech účastníka konania, zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Najvyšší súd v odôvodnení uvedeného rozhodnutia poukazom na právnu úpravu ustanovenú v katastrálnom zákone okrem iného konštatoval:

„Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktorý po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovanej postupom podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne je potrebné pre nedostatok dôvodov zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Ani argumenty žalovanej a zúčastnenej osoby uvádzané v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa neboli spôsobilé spochybniť závery, ku ktorým tento súd dospel a primerane a presvedčivým spôsobom uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Súd prvého stupňa zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP pre nedostatok dôvodov, keď z napadnutého rozhodnutia nevyplývalo na základe akých skutočností a akú správnu úvahu použila správa katastra pri vyvedení záveru že podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu je "Dohoda o vydaní veci" (hoci predložená bola „Dohoda o navrátení vlastníctva“) a že jej nepodpísanie zo strany žalobcu nie je prekážkou povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

Z uvedenej premisy možno vyvodiť, že rozhodnutie musí natoľko konkretizovať postup správneho orgánu, ktorý ho vydal a záver ku ktorému dospel, aby bolo preskúmania schopné. V predmetnej veci kataster bez ďalšieho akceptoval ako vkladu schopnú dohodu, ktorá nie je v pravom slova zmysle dohodou v zmysle cit. ustanovenia § 37 Občianskeho zákonníka, túto svoju vlastnosť má obsiahnutú v samotnom svojom obsahu, pričom zo samotného rozhodnutia katastra nie je zrejmé, /ako správne pripomenul krajský súd/, z čoho takýto jeho postup vychádza, o aké ustanovenie opiera svoj postup, keďže je zrejmé, že nešlo o typickú dohodu charakterizovanú zhodnou vôľou oboch strán, ani o formálne totožnú dohodu, v ktorej absentujúca vôľa k súhlasu zo strany jedného z účastníkov by bola nahradená ex post výrokom súdu.

Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že v konaní pred správnym orgánom došlo k takej vade, prejavujúcej sa v nedostatku odôvodnenia postupu správneho orgánu, ktorá mala nepochybne vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, čo súd prvého stupňa dôvodne vytýkal, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Najvyšší súd uznáva a nespochybňuje legitímnu snahu zúčastnenej osoby domôcť sa cestou špeciálne prijatej zákonnej úpravy navrátenia vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam (zákon č. 161/2005 Z. z.) svojich zákonných nárokov, pripomína však, že aj v tejto súvislosti je potrebné prihliadať na to, aby sa tak dialo spôsobom súladným s inými zákonnými požiadavkami na takýto postup.“

Odvolací súd vychádzajúc z uvedeného nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že v obdobných veciach názor najvyššieho súdu vyslovený v jeho rozsudku sp. zn. 1Sžr/147/2013 bol prekonaný judikatórnym vývojom a je v súlade s časovo posledným rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 1Sžr/107/2014 z 09.11.2015. Najvyšší súd vo vyššie uvedených rozsudkoch v obdobnej právnej problematike vyslovil dva rozdielne právne názory, pričom v časovo poslednom rozhodnutí sp. zn. 1Sžr/107/2014 z 09.11.2015 nezdôvodnil, z akého dôvodu sa odklonil od svojho názoru vysloveného v skoršom rozhodnutí.

V danej súvislosti odvolací súd súčasne poukazuje na to, že judikatúra v slovenskom právnom poriadku nie je záväzná absolútne. Povinnosťou najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho tak, ako aj krajského súdu ako súdu prvého stupňa, je zaoberať sa každou vecou samostatne a i keď vychádzajúc zo skutkových zistení známych z inej rozhodovacej činnosti, posudzovať zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu individuálne a nezávisle od iných rozhodnutí správneho orgánu ako individuálnych správnych aktov a pokiaľ sú predmetom súdneho prieskumu, nezávisle od iných rozhodnutí súdu v daných veciach.

Odvolací súd v preskúmanej veci sa v zásade stotožňuje s názorom najvyššieho súdu vysloveného v rozsudku sp. zn. 1Sžr/147/2013 z 23.09.2014.

V ďalšej obdobnej právnej veci najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 1Sžr/107/2014 z 09.11.2015 rozsudok krajského súdu potvrdil, pričom z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia ako aj z rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že súdy v označenej veci dospeli k zhodnému záveru, že nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia o vklade vlastníckeho práva je takou vadou konania majúcou za následok nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu a je dôvodom pre jeho zrušenie a vrátenie veci žalovanému správnenému orgánu.

Odvolací súd v preskúmanej danej veci sa nemohol prikloniť k názoru vysloveného v tomto rozhodnutí, a to z dôvodov uvedených vyššie, že žalobca námietku nedostatku odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vzniesol až v odvolaní, a preto odvolací súd na ňu nemohol prihliadať, keďže bola vznesená po uplynutí lehoty podľa § 250b ods. 1 OSP, poukazom na to, že súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach, podanej v zákonnej lehote v zmysle § 250b ods. 1 OSP a v zmysle § 250h ods. 1 OSP ich rozsah je možné rozšíriť len v lehote podľa § 250b OSP.

Odvolací súd s názorom najvyššieho súdu vysloveným v rozsudku 1Sžr/107/2014 sa nestotožnil, a to z týchto dôvodov. V danej súvislosti opätovne upriamuje pozornosť na to, že správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa zásadne obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné, najmä z ohľadom na prameň, z ktorých pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania, a ďalej na otázku či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či

správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Zákonnosť postupu správny súd skúma na základe rovnakých kritérií ako zákonnosť rozhodnutí. Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 31 ods. 4 katastrálneho zákona stanoví náležitosti rozhodnutia o povolení vkladu tak, že rozhodnutie, ktorým sa vklad povoľuje, obsahuje a) názov okresného úradu, ktorý rozhodol o vklade, b) číslo vkladu, c) označenie účastníkov konania, d) označenie právneho úkonu a nehnuteľností, ktorých sa právny úkon týka, e) deň, keď okresný úrad rozhodol o vklade, f) deň, keď nastali právne účinky vkladu, g) meno, priezvisko a podpis osoby, ktorá vklad povolila, h) odtlačok okrúhlej pečiatky okresného úradu. Pokiaľ žalovaný v danom prípade rozhodol preskúmaným rozhodnutím o vklade vlastníckeho práva do katastra, ktoré neobsahovalo odôvodnenie, nevybočil z medzí zákonnej úpravy.

V neposlednom rade odvolací súd dáva do pozornosti žalobcu rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 103/2011, v zmysle ktorého je neúčelné a nehospodárne formálne zopakovanie administratívneho konania, ak pre účastníka vo vzťahu k skutkovej stránke veci nepredstavuje reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech a za takýchto okolností platí, že nie každé porušenie procesného predpisu má za následok porušenie práv účastníka konania.

K jednotlivým odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné:

K odvolacej námietke žalobcu, ktorý poukazuje, že petit súdneho rozhodnutia (rozsudku Okresného súdu Humenné), na ktorý sa odvoláva znenie Dohody o navrátení vlastníctva zo dňa 10.02.2015 a ktorý cituje prvostupňový súd, nie je podľa žalobcu totožný, nakoľko súd neurčuje povinnému uzatvoriť dohodu o vydaní nehnuteľností podľa § 5 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z. z., keď výrok rozsudku nemá ani odkaz na pripojené písomné vyhotovenie Dohody, ktorá sa tak stáva súčasťou výroku o nahradení prejavu vôle a ako aj z výroku rozsudku nevyplýva, že by v čase konania existovala dohoda o vydaní nehnuteľností podľa § 5 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z. z., keď samotné znenie posudzovanej Dohody bolo vyhotovené cirkvou až po uplynutí lehoty 15 dní, stanovenej rozhodnutím na vydanie pozemku, odvolací súd uvádza, že v konaní nebolo sporným, že žalobca dohodu o navrátení vlastníctva uzavretú podľa zákona č. 161/2005 Z. z., datovanú v Prešove 10.02.2015 nepodpísal a fyzicky ani nehnuteľnosť nevydal. Preto cirkev si „realizáciu“ reštitučného nároku uplatnila v civilnom konaní pred Okresným súdom Humenné sp. zn. 18C/175/2011, v ktorom bolo vydané rozhodnutie - rozsudok z 23. októbra 2014, ktorým súd určil a súčasne žalovanému (žalobcovi v súdnom prieskume) uložil povinnosť vydať parcelu CKM č. XXX/X - lesný pozemok o výmere 2724 m², vyčlenený geometrickým plánom 18C/175/2011-5/2013, vyhotovený znalcom A. H. H. dňa 12.04.2013, autorizáčne overeným dňa 15.04.2013 a úradne osvedčeným dňa 23.04.2013 Správou katastra Medzilaborce pod č. 25/2013 z parcely CKM č. XXX - lesného pozemku o výmere 302 209 m², zapísané na LV č. 5, kat. územie F. L. v celosti v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Označeným súdnym rozhodnutím v civilnom konaní bola nahradená vôľa žalobcu, ktorý neuzavrel dohodu o vydaní predmetného pozemku podľa § 5 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z. z., preto podľa odvolacieho súdu pre posúdenie veci je irelevantné, či žalobca dohodu podpísal alebo nie, keď prejav vôle žalobcu (samotné podpísanie dohody o vydaní nehnuteľnosti zo dňa 10.02.2005) bolo nahradené právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Humenné v konaní sp. zn. 18C/175/2011.

K odvolacej námietke žalobcu, ktorý poukazoval, že nie rozsudok Okresného súdu Humenné vydaný v konaní sp. zn. 18C/175/2011 je právnym titulom povolenia vkladu napadnutým rozhodnutím, ale iný právny úkon, a to Dohoda o navrátení vlastníctva zo dňa 10.02.2015, ktorú kataster uznal za vkladu schopnú listinu na prevod vlastníctva a poukazoval, že pokiaľ by bolo možné považovať rozsudok Okresného súdu Humenné za rozhodnutie nahradzujúce prejav vôle povinného (žalobcu) k Dohode zo dňa 10.02.2015, tak by postačovalo, aby bol samotný rozsudok použitý ako vkladu schopná listina, odvolací súd poukazuje na zdôvodnenie napadnutého rozsudku na strane 6 a zdôrazňuje, že žalovaný rozhodol o povolení vkladu na základe návrhu na vklad vlastníckeho práva, v ktorom titulom na vklad bola Dohoda o vydaní nehnuteľnosti zo dňa 10.02.2015 v spojení s rozhodnutím Okresného súdu Humennom v konaní sp. zn. 18C/175/2011. I keď v napadnutom rozhodnutí je za vkladu schopnú listinu

označená Dohoda, treba zdôrazniť, že neoddeliteľnou súčasťou Dohody je rozsudok Okresného súdu Humenné, ktorým súd nahradil vôľu žalobcu, preto pokiaľ žalovaný označil v napadnutom rozhodnutí ako vkladu schopnú listinu Dohodu, tak tento záver je vecne správny, keď Dohoda o vydaní nehnuteľnosti, podľa § 5 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z. z., zaväzovala povinnú osobu (žalobcu) vo vzťahu k oprávnenej osobe (cirkvi) vydať špecifikovanú nehnuteľnosť a realizovať uplatnený reštitučný nárok cirkvi, ako oprávnenej osoby voči žalobcovi ako povinnej osoby. Túto odvoláciu námietku vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

V odvolacej námietke, v ktorej žalobca tvrdil, že v napadnutom rozhodnutí je nesprávne uvedený subjekt nadobúdateľ, keď správne má byť uvedená Gréckokatolícka cirkev, farnosť Krásny Brod, so sídlom v Krásnom Brode č. 32, avšak v napadnutom rozhodnutí žalovaného sa priznáva vlastnícke právo subjektu, ktorý je označený pod názvom „Gréckokatolícka cirkev, IČO 31993079, Krásny Brod 32, 06801 Krásny Brod“. Odvolací súd poukazuje, že identita oprávnenej osoby v napadnutom rozhodnutí žalovaného je jednoznačná, nespochybniteľná, keď v napadnutom rozhodnutí navyše je identifikovaná oprávnená osoba aj IČOm. Odvolací súd nezistil, že by subjekt označený v napadnutom rozhodnutí žalovaného nebol totožný so subjektom označeným ako jedna zo zmluvných strán uzavretej Dohody datovanej zo dňa 10.02.2015. Túto odvoláciu námietku vyhodnotil odvolací súd za nedôvodnú.

Obdobne odvolacia námietka žalobcu, že napadnutým rozhodnutím správny orgán povolil vklad vlastníckeho práva vo vzťahu k účastníkovi konania Slovenská republika zastúpená štátnym podnikom Lesy Slovenskej republiky, keď podľa žalobcu takýto účastník nebol účastníkom ani súdneho sporu v OS Humenné sp. zn. 18C175/2011, odvolací súd konštatuje, že aj táto odvolacia námietka nie je dôvodná, keď v napadnutom rozhodnutí žalovaného je povinná osoba identifikovaná obchodným menom, sídlom, ako aj IČOm, jedná sa o tú istú osobu (právnickú osobu), ktorá ako povinná osoba je uvedená v Dohode o vydaní nehnuteľností zo dňa 10.02.2015. Podľa odvolacieho súdu je povinná osoba v Dohode z 10.02.2015 ako aj v napadnutom rozhodnutí žalovaného riadne identifikovaná, jedná sa o osobu, ktorá ako povinná osoba spravuje nehnuteľnosti vo vlastníctve Slovenskej republiky (§ 4 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z. z.).

K odvolacej námietke žalobcu, ktorý tvrdil, že Dohoda z 10.02.2015 nie je podpísaná jedným z účastníkov Dohody, že nie je prejavovaná vôľou účastníkov Dohody, a Dohoda nemôže spĺňať zákonne požadované náležitosti, keď ju považuje žalobca za absolútne neplatný právny úkon, z ktorého nemôžu následne vzniknúť platné právne vzťahy, odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že Dohoda o vydaní z 10.02.2015 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Humenné vydanom v konaní 18C/175/2011, je vkladu schopná listina. Písomná dohoda uzavretá medzi oprávnenou osobou a povinnou osobou o vydaní nehnuteľností podľa § 5 ods. 2 zák. č. 161/2005 Z. z., podlieha vkladu do katastra nehnuteľností a ak súčasne platí, že ide o zmluvu o prevode nehnuteľností, nemá nahradenie vôľou žalovaného súdnym rozhodnutím za následok prevod vlastníckeho práva, lebo k takémuto prevodu je treba vklad práva do katastra nehnuteľností, a preto musí platiť záver, že ak je súhlas povinnej osoby v dohode o vydaní veci nahradený rozhodnutím súdu, je dohoda vkladu schopnou listinou.

Pokiaľ odvolateľ poukazuje že napadnuté rozhodnutie neobsahuje správnu úvahu, že predložená Dohoda, navyše nepodpísaná jedným z účastníkov, je vkladu schopnou listinou a tvrdí, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa zákonné náležitosti správneho rozhodnutia vydané vo vkladovom konaní, keď neobsahuje odôvodnenie a nie je možné konštatovať, že sa pri vkladovom konaní vyhovuje všetkým účastníkom konania v celom rozsahu, odvolací súd poukazuje, že vkladu schopnou listinou je Dohoda, čo vyplýva aj z napadnutého rozhodnutia a návrhu na vklad. Keďže dohoda o vydaní vecí (nehnuteľností) je vkladu schopnou listinou, s poukazom aj na zdôvodnenie tohto rozhodnutia, najmä v predchádzajúcom odstavci, tak povolenie vkladu, vzhľadom na obsah Dohody, účastníctvo žalobcu v konaní OS Humenné 18C 175/2011, je súladné so zákonom, keď neuvedenie chronológie vecí v napadnutom rozhodnutí žalovaného nie je vadou konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Pri aplikácii § 250ja ods. 3 druhá veta OSP v spojení s § 219 ods. 1, 2 OSP a § 492 ods. 2 SSP odvolací

súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

Pri aplikácii § 250k ods. 1 OSP a contrario a § 492 ods. 2 SSP odvolací súd žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Ďalším účastníkom súdneho preskúmvacieho konania v zmysle ustanovení piatej časti OSP zákonodarca právo na náhradu trov konania podľa úspechu v konaní nepriznáva. Z uvedených dôvodov odvolací súd v danom prípade rozhodol tak, že účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (§ 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1, s § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a v spojení s § 492 ods. 2 SSP).

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.